

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 19 (296)

Mierzeszyn, 8 lipca 2018 r.

ISSN 2082-0089 Rok 9

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**BRATERSKIE SPOTKANIE PAPIEŻA FRANCISZKA
Z PAPIEŻEM SENIOREM BENEDYKTEM XVI W KLASZTORZE
„MATER ECCLESIAE” W OGRODACH WATYKAŃSKICH
28 czerwca 2018 roku**

HOMILIA PAPIEŻA FRANCISZKA W CZASIE KONSYSTORZA USTANAWIAJĄCEGO NOWYCH KARDYNAŁÓW

„Kiedy byli w drodze, zdążając do Jerozolimy, Jezus uprzedzał ich” (Mk 10,32).

Początek tego paradygmatycznego fragmentu Marka pomaga nam zawsze dostrzegać, jak Pan troszczy się o swój lud, posługując się niezrównaną pedagogiką. W drodze do Jerozolimy Jezus nie zaniedbuje uprzedzania swoich uczniów (primerear).

Jerozolima przedstawia godzinę wielkich determinacji i decyzji. Wszyscy wiemy, że w życiu chwile ważne i kluczowe pozwalają mówić sercu oraz ukazują istniejące w nas intencje i napięcia. Te rozdroża życiowe stawiają nam wyzwania i sprawiają, iż ujawniają się pytania i pragnienia, które nie zawsze są czytelne dla ludzkiego serca. I to właśnie z wielką prostotą i realizmem ujawnia nam usłyszany właśnie fragment Ewangelii. W obliczu trzeciej i najtrudniejszej zapowiedzi męki ewangelista nie boi się ujawniać pewnych tajemnic serca uczniów: dążenie do pierwszych miejsc, zazdrość, intrygi, kompromisy i układy; logika, która nie tylko niszczy i przeżera relacje między nimi, ale także zamyka ich i pochłania w bezużytecznych i nie liczących się dyskusjach. Jezus jednak na tym się nie zatrzymuje, ale idzie naprzód, uprzedza ich (primerea) i stanowczo im mówi: „*Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym*” (Mk 10,43). Poprzez taką postawę Pan stara się skoncentrować spojrzenie i serce swoich uczniów, nie pozwalając, aby jałowe i zamykające się w sobie dyskusje znalazły miejsce w łonie wspólnoty. Cóż znaczy zyskać cały świat, skoro jesteśmy przeżarci wewnątrz? Cóż znaczy zyskać cały świat, jeśli żyjemy wszyscy ogarnięci dławiącymi intrygami, które znieuczulają i powodują bezowocność serca misji? W tej sytuacji – jak ktoś zauważył – można by już przewidywać intrygi pałacowe, nawet w kuriach kościelnych.

„*Nie tak będzie między wami*”: odpowiedź Pana jest przede wszystkim zachętą i wyzwaniem, by odzyskać to, co najlepsze w uczniach, i w ten sposób nie dać się zniszczyć i uwięzić przez logiki światowe, które odwracają spojrzenie od tego, co ważne. „*Nie tak będzie między wami*”: to głos Pana, który ocala wspólnotę, by nie patrzyła zbyt na siebie, zamiast skierować spojrzenie, zasoby, oczekiwania i serce na to, co się liczy: na misję.

Zatem Jezus uczy nas, że nawrócenie, przemiana serca i reforma Kościoła jest i zawsze będzie w kluczu misyjnym, ponieważ wymaga zaprzestania patrzenia i troski o własne interesy, aby wpatrywać się i dbać o interesy Ojca. Nawrócenie z naszych grzechów, z naszych skłonności egoistycznych nie jest i nigdy nie będzie celem samym w sobie, ale przede wszystkim ma na celu wzrost wierności i gotowości do podjęcia misji. I to w taki sposób, abyśmy w godzinie prawdy, zwłaszcza w chwilach trudnych naszych braci, byli gotowi i dyspozycyjni, żeby towarzyszyć i przyjąć wszystkich i każdego, a nie zamieniali się w doskonałe bufory, czy to ze względu na ograniczoność spojrzenia, czy co gorsza, dlatego, że spieramy się czy też myślimy między sobą, kto jest najważniejszy. Kiedy zapominamy

o misji, gdy tracimy z oczu konkretną twarz naszych braci, nasze życie zamyka się w poszukiwaniu własnych korzyści i naszych własnych zabezpieczeń. I tak zaczynają narastać urazy, smutki i niesmak. Krok po kroku brakuje miejsca dla innych, dla wspólnoty kościelnej, dla ubogich, aby słuchać głosu Pana. W ten sposób zatracą się radość a serce w końcu wysycha (por. Adhort. ap. Ewangelii gaudium, 2).

„*Nie tak będzie między wami*” – mówi nam Pan [...] „*A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich*” (Mk 10, 43. 44). Jest to błogosławieństwo i Magnificat do którego wznoszenia codziennie jesteśmy powołani. To zaproszenie, jakie Pan kieruje do nas, abyśmy nie zapominali, że władza w Kościele rozwija się wraz z ową zdolnością do krzewienia godności drugiego, namaszczenia drugiego, aby uleczyć jego rany i jego wielokrotnie zranioną nadzieję. I pamiętać, że jesteśmy tutaj, ponieważ zostaliśmy posłani, aby „*ubogim nieść dobrą nowinę, więźniom głosić wolność, a niewidomym przejrzenie; aby uciśnionych odsyłać wolnymi, aby obwoływać rok łaski od Pana*” (Łk 4, 18-19).

Drodzy bracia, kardynałowie i nowi kardynałowie! Gdy jesteśmy na drodze do Jerozolimy, Pan idzie przed nami, aby przypomnieć nam raz jeszcze, że jedyną wiarygodną władzą jest ta, która rodzi się ze stawiania u stóp innych, aby służyć Chrystusowi. To ta, która wypływa z pamięci, że Jezus, zanim pochylił głowę na krzyżu, nie bał się schylić przed uczniami i umył im stopy. To najwyższy zaszczyt, jaki możemy uzyskać, najwspanialszy awans, jaki może nam przypaść w udziale: służyć Chrystusowi w wiernym ludzie Bożym, w głodnym, zapomnianym, w uwięzionym, chorym, uzależnionym, opuszczonym, w konkretnych osobach z ich historiami i nadziejami, z ich oczekiwaniami i rozczarowaniami, z ich cierpieniami i urazami. Tylko w ten sposób autorytet pasterza będzie miał smak Ewangelii, a nie będzie jak „*miedz brzęcząca albo cymbał brzmiący*” (1 Kor 13,1). Nikt z nas nie powinien czuć się „*lepszy*” od nikogo. Nikt z nas nie powinien patrzeć na innych z góry. Możemy w ten sposób patrzeć na jakąś osobę tylko wtedy, gdy pomagamy jej wstać.

Chciałbym przypomnieć wam fragment testamentu duchowego św. Jana XXIII, który postępując w pielgrzymowaniu mógł powiedzieć: „*Urodziłem się biedny, lecz ze godnej i skromnej rodziny, i jestem szczególnie szczęśliwy, że umieram biedny, rozdawszy, wedle potrzeb i okoliczności mego prostego i skromnego życia, na rzecz ubogich i Kościoła św., który mnie żywił, wszystko, co mi wchodziło w ręce – zresztą w bardzo ograniczonej mierze – podczas lat mego kapłaństwa i biskupstwa. Pozory dostatku często zasłaniały ukryte ciernie dotkliwego ubóstwa i uniemożliwiały mi dawanie zawsze z taką hojnością, jakiej byłbym pragnął. Dziękuję Bogu za tę łaskę ubóstwa, które ślubowałem w młodości, ubóstwa ducha, jako kapłan Serca Bożego, i ubóstwa rzeczywistego, co mi dopomogło, by nigdy o nic nie prosić, ani o stanowiska, ani o pieniądze, ani o względy, nigdy, ani dla siebie, ani dla mojej rodziny czy przyjaciół*” (29 czerwca 1954 r.).

Watykan, 28 czerwca 2018 roku

papież FRANCISZEK

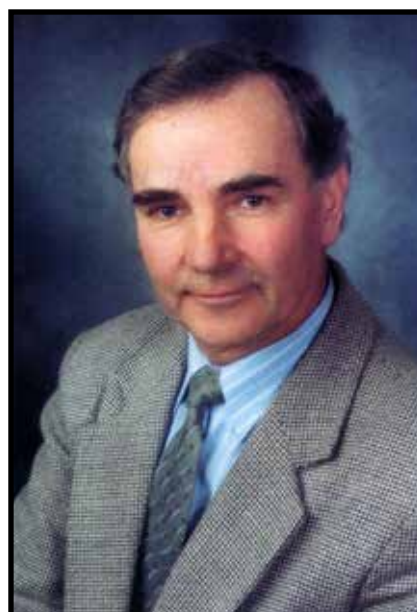
DZIESIĄTA ROCZNICA ŚMIERCI ŚP. ZYGMUNTA BUKOWSKIEGO

30 kwietnia 1936 – 20 lipca 2008

KIEDY ZAWOŁASZ PANIE

Kiedy zawołasz do wieczności
 Nie pragnę być u tronu Twego
 Bo głosu nie mam by w chórze wielbić Ciebie
 Nie chcę też leżeć na trawach złotych
 I nudzić się beczynnością
 Figurek także strugał nie będę
 Bo cóż one znaczyć mogą
 Przy sławach co odeszły przede mną
 Daj mi tylko skrawek ugoru
 Na uboczu nieba
 Pozwól na nim postawić chatę
 Z krużgankiem do słońca
 Rozmnoż garść ziaren
 Które przyniosłem z dalekiej ziemi
 Bym całą okolność obsiał zbożem
 A kiedy zechcesz nagrodzić za to
 zem nieużytek na kresach Twego królestwa
 Zamienił w żyzne pola
 Spraw by wybranka moja
 O dwoistym imieniu trafiła tu
 By znów w tym domu była mi Marią
 A na miedzy różą wonną
 Kosę stwórz mi udatną do żniwa i trawy
 Wóz i sprzęty konieczne sam zmastruję
 Bo dłonie dałeś mi zdolne
 A jeśli coś jeszcze chciałbyś dla mnie uczynić
 Przyślij jaskółkę z mojej Ojczyzny
 Niech gniazdo uczepli nad drzwiami
 Kilka wierzb z mego ustronia
 Pochyl nad niebiańskim gościńcem
 I to wystarczy bym czuł się szczęśliwy
 W ogromie nowej rzeczywistości

ZYGMUNT BUKOWSKI

Msza święta rocznicowa za śp. Zygmunta
 Bukowskiego będzie sprawowana w sobotę, 14
 lipca 2018 roku o godz. 18.00 w kościele św.
 Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Zapraszamy.

HOMILIA NA XIX TYDZIEŃ ŚW. KRZYSZTOFA 2018

Zlitował się nad nimi, bo byli jak owce bez pasterza. I zaczął ich nauczać. - relacjonuje św. Marek Ewangelista.

Drodzy bracia i siostry w Chrystusie !

Z każdego fragmentu Ewangelii przebija troska Pana Jezusa o człowieka, o jego los doczesny i wieczny. Wyczuwają to tłumy ludzi, którzy wędrują za Nim, spragnieni kontaktu z Nim, słuchania Go, trwania przy Nim, nie zważając na trudy i niewygodę. Można powiedzieć, że Boża miłość promieniowała od Niego. Nawet miejsca ustronne, po drugiej stronie Jeziora Genezaret, które miały służyć dla Niego i Apostołów na duchową i fizyczną regenerację, na modlitwę w odosobnieniu, wypełniały się ludźmi. Chrystus dostrzegał wszystkie ludzkie potrzeby. Widział biedę i cierpienia ludzi, bezradność i duchową pustkę ...

W ślady Chrystusa poszło wielu oddanych Bożej sprawie. Jednym z nich był Ojciec Marian Żelazek SVD ze Zgromadzenia Misjonarzy Słowa Bożego, którego przykład warto przywołać w 100. rocznicę jego urodzin. Należy on do grona najbardziej zasłużonych polskich misjonarzy. W lutym tego roku w Indiach rozpoczął się jego proces beatyfikacyjny. Przez 56 lat, nieprzerwanie do swojej śmierci, poświęcił się pracy misyjnej w Indiach. Przez pierwsze 25 lat pracował w dżungli wśród koczowniczego ludu Adibasów, ludu pogardzanego przez innych Hindusów. Przemierzał setki kilometrów, najpierw pieszo, potem rowerem, a później motocyklem, aby uczyć ich życia wiarą chrześcijańską. Potem jego misją stało się święte dla Hindusów miasto Puri. W samym centrum hinduizmu założył kolonię dla trędowatych, w niej szpital dla trędowatych, przychodnię lekarską, pracownię ortopedyczną, kuchnię miłosierdzia. Pomagał trędowatym odzyskiwać godność, ucząc ich zawodu. Zorganizował w kolonii cegielnię, przedziałnię, pracownię krawiecką, staw rybny, ogród warzywny, sad, kurzą fermę, aby jego podopieczni nie byli żebrakami. Powstała szkoła integrująca dzieci zdrowe i chore i wiele innych dzieł. Swoją pracą zyskał wielkie uznanie wśród wyznawców hinduizmu. Nazywali go czasem katolickim braminem. Jego siła i inspiracja pochodziła z bliskości z Bogiem. Czasem mawiał: Największym zagrożeniem dla naszego życia duchowego jest to, że możemy pracować dla Chrystusa, ale bez Chrystusa.

Gdy zaniedbamy modlitwę, wszelkie nasze wysiłki będą bezowocne. Dewizą życiową o. Żelazka były słowa: Nie jest trudno być

dobrym, wystarczy tylko chcieć ...

Życie i praca o. Żelazka jest pięknym przykładem działania Boga w życiu i sercu człowieka, poświęcenia dla innych i „spalania” się w służbie bliźnim, przejęcia się losem drugiego człowieka i troski o jego zbawienie oraz pasji dla dzieła ewangelizacji świata.

Umiłowani w Panu!

Z okazji Tygodnia św. Krzysztofa kierowane jest do nas zaproszenie, aby włączyć się w dzieło ewangelizacji świata. „Z mocą ducha niesiemy Chrystusa”- to hasło tegorocznego Tygodnia. Towarzyszymy głosicielom Ewangelii naszymi wzniesionymi do Boga rękami, z prośbą aby im błogosławił, dodawał sił, chronił od zwątpienia; aby ich misyjne powołanie rozkwitało; aby ciągle w ich sercach płonął ogień Bożej miłości.

Nie ograniczamy się jednak do duchowego wsparcia. Razem z MIVA Polska pomagamy w tym czasie misjonarzom, wspierając zakup środków transportu na misje. Są to istotne narzędzia w ich posłudze na krańcach świata. Dla jednych takim narzędziem jest samochód, dla innych motocykl czy motorower, inni potrzebują łodzi motorowej. Angażujący się w pomoc rozwojową potrzebują traktorów. Miejscowym katechistom potrzebne są rowery. W prośbach do MIVA misjonarze dzielą się swoją codziennością:

Misjonarz w Kamerunie przy granicy z Czadem, o. Ludwik tworzy nową misyjną parafię, do której należy 27 wspólnot dojazdowych z kaplicami leżących w promieniu do 60 km. Rozpoczęła się już budowa kościoła. W wielu wioskach brakuje studni, ludzie biorą wodę z rzeki. Jest wielu uchodźców z Czadu z powodu działań Boko Haram. Brakuje na miejscu właściwej opieki zdrowotnej. Wiele osieroconych dzieci czeka na pomoc-wylicza misjonarz. Trudno jest bez pojazdu prowadzić pracę ewangelizacyjną - konkluduje.

Misjonarz z wysp Oceanii pisze tak: Moja misyjna parafia Bariai z 30 wioskami znajduje się na wyspie Nowa Brytania, otoczonej Morzem Bismarka. Warunki życia i pracy są bardzo trudne. Może dlatego przez ostatnie 45 lat nie było tam księdza katolickiego. Połowa wspólnot leży wzdłuż linii brzegowej i najłatwiej odwiedza się je łodzią motorową. Do innych wędruje się w góry pieszo.

W D.R. Kongo w Murambi przed ponad 20. laty Siostry Pallotynki na prośbę miejscowego biskupa wybudowały Ośrodek Zdrowia ze szpitalem i salą porodową dla ponad 15-tysięcznej ludności regionu. Prowadzimy również pracę charytatywną na odległych wioskach: odwiedzanie ludzi ciężko chorych, zwłaszcza na gruźlicę, AIDS/HIV, kalekich, starsze osoby oraz przeprowadzamy szczepienia dzieci w wioskach

w odległości do 20 km. Codziennie górskimi wyboistymi drogami pokonujemy dziesiątki kilometrów - pisze s. Maria.

Droży! Troska misjonarzy o człowieka niech się stanie też i naszą troską. Zapraszamy szczególnie kierujących pojazdami do udziału w Akcji św. Krzysztof - 1 grosz za 1 szczęśliwie przejechany kilometr na pojazdy misyjne. W ten sposób dajemy wyraz naszej trosce za misje. Dar złożony z wdzięczności Panu Bogu za szczęśliwie przejechane kilometry umożliwia misjonarzom realizację ich zadań, dzięki środkom transportu. Niech Bóg wynagrodzi za wszelką pomoc w latach ubiegłych. Każdy pojazd zakupiony na misje nosi znak MIVA, który jest podziękowaniem dla wszystkich Dobroczyńców. Misjonarze modlą się też za wszystkich dobroczyńców i kierowców w każdą 1- szą sobotę miesiąca.

W Tygodniu, któremu patronuje św. Krzysztof - opiekun i Patron kierowców i podróżnych pamiętamy, jako ludzie wierzący, o sprawach ważnych dla kierowców i wszystkich użytkowników dróg. Bezpieczeństwo na drogach to ważny temat, nad którym podejmujemy refleksję. Skłania nas do tego przede wszystkim liczba wypadków i tragedii drogowych w Polsce i konsekwencje tych wypadków, liczba ofiar i rannych. Skłaniają nas do tego także grzechy kierowców: gołym okiem widoczne, lekkomyślne i nieodpowiedzialne zachowania wielu kierowców na drogach, brawura, nadmierna prędkość, brak kultury drogowej i ciągle obecna nietrzeźwość za kierownicą. Zwracamy się często z tymi sprawami do Boga i módlmy się aby nasze postawy, także za kierownicą, były godne chrześcijan, którzy cenią życie i chronią je, którzy nie narażają ani swego, ani życia innych na niebezpieczeństwo. Kierujmy się miłością na drodze! Niech Duch Święty udziela nam swego światła i uczy nas mądrości potrzebnej do dobrego życia i mądrego korzystania z pojazdów.

Święty Krzysztofie - Niosący Chrystusa, bądź nam wspomóżycielem w naszym podróżach i pomagaj nam szczęśliwie docierać do celu. Amen.

Przygotował: ks. JERZY KRAŚNICKI

AKT ZAWIERZENIA KIEROWCÓW PANI JASNOGÓRSKIEJ

Zawieramy Ci Matko Jasnogórska wszystkich kierowców, aby na trasach swojego pielgrzymowania zachowali mądrość Twojego widzenia ludzkich spraw, aby zawsze chronili i pomagali. Wynagradzamy modlitwą za tych kierowców, którzy spowodowali cierpienia i śmierć. Zawieramy Ci Matko tych, którzy służą pomocą i uczą przezorności na naszych drogach: lekarzy, pielęgniarzy, policjantów, strażaków i drogowców. Zawieramy Ci Maryjo, wszystkich misjonarzy i ich podróże po drogach i bezdrożach świata. Prowadź ich, Maryjo, bezpiecznie po misyjnych ścieżkach, oddalaj od nich niebezpieczeństwa. Przyjmij Matko, nasze zawierzenie i modlitwę, naucz nas swojego widzenia Boga i wszystkich spraw, abyśmy byli świadkami Ewangelii Jezusa, naszego Zbawiciela. Pani Jasnogórska, wspomagaj nas na naszych drogach! Bądź nam zawsze Opiekunką i Orędowniczką! Amen.

MIVA POLSKA POLSKIM MISJONARZOM W 2017 ROKU

Dzięki zebranych funduszom z Akcji św. Krzysztof 2017 - 1 gr za 1 km oraz innych akcji organizowanych przez MIVA zostało zrealizowanych 96 projektów polskich misjonarzy i misjonek z 26 krajów świata.

Przekazane fundusze - 2.775.517,52 PLN na:
- 48 samochodów, 2 busy, 1 ambulans; 1 traktor;
1 motolotnie
- 8 motocykli i motorowerów; 470 rowerów;
2 łodzie i 4 silniki do łodzi;
- 30 wózków inwalidzkich;

Zrealizowane projekty według kontynentów:
Afryka - 63; Ameryka Płd. - 22; Azja i pozostałe - 11;

Wszystkim Biskupom, Księżom Proboszczom i ich Wspólnotom, wszystkim Kapłanom oraz osobom życia konsekrowanego, indywidualnym Ofiarodawcom i Kierowcom biorącym udział w Akcji św. Krzysztof - 1 gr za 1 km, którzy swoją modlitwą i ofiarą na misyjne środki transportu wspierają polskich misjonarzy składamy serdeczne BÓG ZAPŁAĆ!

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska 2000-2017

													
529	148	1485	4	2	13	14	2	1	13	13	3	170	1
samochody	motocykle	rowery	traktory	quady	silniki	łodzie, barki	konie	riksze	busy	ambulanse	skutery śnieżne	wózki	paralotnia

„*Chcę, abyście codziennie odmawiali Różaniec*”.

z orędzi Matki Bożej w Gietrzwałdzie i Fatimie

OBIETNICE RÓŻAŃCOWE dane przez Maryję bł. Alanowi de Rupe

1. Tym, którzy będą pobożnie odmawiali Różaniec, obiecuje szczególną opiekę.
2. Dla tych, którzy będą wytrwale odmawiali Różaniec, zachowam pewne zupełnie szczególne łaski.
3. Różaniec będzie potężną bronią przeciwko piekłu; zniszczy występki i rozgromi herezje.
4. Różaniec doprowadzi do zwycięstwa cnoty i dobra; w miejsce miłości do świata wprowadzi miłość do Boga i obudzi w sercach ludzi pragnienie szukania nieba.
5. Ci, którzy zawierzą mi się przez Różaniec, nie zginą.
6. Ci, którzy będą z pobożnością odmawiali mój Różaniec, rozważając jego tajemnice, nie zostaną zdruzgotani nieszczęściami ani nie umrą nieprzygotowani.
7. Ci, którzy prawdziwie oddadzą się memu Różańcowi, nie umrą bez pocieszenia Kościoła.
8. Ci, którzy będą odmawiali Różaniec, znajdą podczas swego życia i w chwili śmierci światło Boże oraz pełnię Bożej łaski oraz będą mieli udział w zasługach błogosławionych.
9. Szybko wyprowadzę z czyśćca te dusze, które z pobożnością odmawiały Różaniec.
10. Prawdziwe dzieci mego Różańca będą się radować wielką chwałą w niebie.
11. To, o co prosić będziecie przez mój Różaniec, otrzymacie.
12. Ci, którzy będą szerzyć nabożeństwo do mego Różańca, otrzymają ode mnie pomoc w swych potrzebach.
13. Otrzymałam od mego Syna zapewnienie, że czciciele mego Różańca będą mieli w świętych niebieskich przyjaciel w życiu i w godzinie śmierci.
14. Ci, którzy wiernie odmawiają mój Różaniec, są moimi dziećmi – prawdziwie są oni braćmi i siostrami mego Syna, Jezusa Chrystusa.
15. Nabożeństwo do mego Różańca jest szczególnym znakiem Bożego upodobania.

OBIETNICE PANA JEZUSA DLA ODMAWIAJĄCYCH KORONKĘ DO MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO

- Dusze, które odmawiać będą tę koronkę, miłosierdzie moje ogarnie je w życiu, a szczególnie w śmierci godzinie (Dz. 754).
- Gdy tę koronkę przy konających odmawiać będą, stanę pomiędzy Ojcem a duszą konającą nie jako Sędzia sprawiedliwy, ale jako Zbawiciel miłosierny (Dz. 1541).

Jezu, ufam Tobie

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁA OCHRZCZONA:

1. LUCJA SYLWIA ŁYSKOWSKA, zam. Domachowo 14/11, ur. 14 kwietnia 2018, och. 30 czerwca 2018 (jest akceptacja rodziców na publikację informacji).

PRZYSTĄPIĄ DO OŁTARZA, ABY ZAWRZEĆ SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA:

1. dnia 14 lipca 2018 o godz. 16.00:
PIOTR KIERUJ, zam. Smogulecka Wieś 12 m. 2 i ISMENA EWA PEPLIŃSKA, zam. Mierzyszyn, ul. Leśna 7/1 (jest akceptacja narzeczonych na publikację informacji).
2. dnia 21 lipca 2018 o godz. 16.00:
TOMASZ MANIA, zam. Piekło Dolne, ul. Pomorska 6 i WERONIKA ANGELIKA POPIEL, zam. Kozia Góra 30 (jest akceptacja narzeczonych na publikację informacji).

ZMARŁ:

1. JERZY FRANCISZEK PANKAU, zam. Zaskoczyn 2/3, ur. 1 czerwca 1949, zm. 27 czerwca 2018, pogrzeb odbył się 29 czerwca 2018 w Mierzyszynie (jest akceptacja rodziny na publikację informacji).

OFIARODAWCY PRAC DOTYCZĄCYCH ODWODNIENIA PRZY KOŚCIELE NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

od 4 maja 2018 roku

59. Maria Temberska, Błotnia
60. Mirosława i Andrzej Szafraniec, Zaskoczyn
61. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
62. Grażyna i Lech Kowalscy, Mierzyszyn
63. Teresa i Grzegorz Śliwicy, Domachowo
64. Halina i Kazimierz Jurek, Mierzyszyn
65. Zofia Zawadzka, Błotnia
66. Elżbieta Czajkowska, Mierzyszyn
67. Halina Ronowicz, Błotnia
68. Antonina Kisiel, Błotnia
69. Alicja Ruszkowska, Mierzyszyn
70. Waltraut Jaszewska Schwetfeger, Mierzyszyn
71. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
72. Władysław Gajęcki, Domachowo
73. Klara Strag, Domachowo
74. Eryka Żurek, Domachowo
75. anonimowo, Domachowo
76. Henryka Bystrzak, Warcz
77. Bronisława Pelagia Malec, Mierzyszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

DEKALOG KIEROWCY

1. Nie bądź egoistą na drodze.
2. Bądź trzeźwy.
3. Dla wszystkich bądź uprzejmy.
4. Unikaj brawury.
5. Przestrzegaj przepisów drogowych i szanuj pracę Policji.
6. Nie używaj ostrych słów – błogosław, a nie przeklinaj.
7. Zabiegaj o maksymalne bezpieczeństwo na drodze dla siebie i innych uczestników ruchu.
8. Szanuj pieszych i rowerzystów.
9. Chętnie nieś pomoc potrzebującym na drodze.
10. Przed wyruszeniem w drogę uciekaj się do wstawienia św. Krzysztofa; umiej podziękować Bogu po podróży.

Parafia św. Bartłomieja Apostoła
Ul. Wolności 17
83-041 Mierzyszyn

ZGODA NA PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 Dekretu ogólnego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim wydanego przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2018 r. (dalej: Dekret) oświadczam, iż wyrażam zgodę na przetwarzanie przez administratora, którym jest Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzyszynie moich danych osobowych (imię i nazwisko, gdy zainteresowany jest pełnoletni) / danych osobowych

.....
(imię i nazwisko zainteresowanego, gdy nie jest on pełnoletni), którego jestem przedstawicielem ustawowym w celu (albo w celach):

1) wydruku w gazecie parafialnej „U św. Bartłomieja w Mierzyszynie” oraz publikacji na stronie internetowej Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzyszynie.

2)

Powyższa zgoda została wyrażona dobrowolnie zgodnie z art. 5 pkt 7 Dekretu i może być cofnięta w każdym czasie.

.....
podpis zainteresowanego lub jego przedstawiciela ustawowego

Mierzyszyn, dnia

POŚWIĘCENIE POJAZDÓW

W niedzielę, 22 lipca po każdej Mszy świętej nastąpi obrzęd poświęcenia pojazdów i błogosławieństwa kierowców. Tego dnia naszymi ofiarami do puszek będziemy wspierać polskich misjonarzy. Tradycyjnie ofiary te przeznaczone są w ramach MIVA Polska na zakup misyjnych środków transportu. Szczegóły ogólnopolskiej akcji są przedstawione na str. 4 – 5 naszej gazety.

Pamiętajmy także o słowach papieża Franciszka: „W pewien sposób możemy powiedzieć, że od dnia chrztu każdy z nas otrzymuje nowe imię, oprócz tego, które nadają nam mama i tata, a tym imieniem jest ‘Cristoforo’ [Krzysztof], wszyscy jesteśmy Krzysztofami. Co to znaczy: wszyscy jesteśmy tymi, ‘którzy niosą Chrystusa’.

To imię naszej postawy, imię ludzi niosących radość Chrystusa w miłosierdziu Chrystusa. Każdy chrześcijanin jest Krzysztofem, to znaczy przynosi Chrystusa!”

SPOTKANIE DWÓCH PAPIEŻY Z CZTERNASTOMA NOWYMI KARDYNAŁAMI

Kaplica klasztoru „Mater Ecclesiae” w Ogrodach Watykańskich, 28 czerwca 2018 roku

Papież Franciszek i Papież Senior Benedykt XVI oraz nowi kardynałowie: 1. Kard. Louis Raphaël I Sako (Irak), Chaldejski Patriarcha Babilonu – kardynał biskup; 2. Kard. Luis Ladaria Ferrer SJ (Hiszpania), Prefekt Kongregacji Nauki Wiary – kardynał diakon Sant’Ignazio di Loyola a Campo Marzio; 3. Kard. Angelo De Donatis (Włochy), Wikariusz Generalny Rzymu – kardynał prezbiter San Marco; 4. Kard. Angelo Becciu (Włochy), Substytut ds. Ogólnych Sekretariatu Stanu – kardynał diakon San Lino; 5. Kard. Konrad Krajewski (Polska), Jalmużnik Papieski – kardynał diakon Santa Maria Immacolata all’Esquilino; 6. Kard. Joseph Coutts (Pakistan), Arcybiskup Karachi – kardynał prezbiter San Bonaventura da Bagnoregio; 7. Kard. António Marto (Portugalia), Biskup Leirii-Fatimy – kardynał prezbiter Santa Maria Sopora Minerva; 8. Kard. Pedro Barreto SJ (Peru), Arcybiskup Huancayo – kardynał prezbiter Santi Pietro e Paolo a Via Ostiense; 9. Kard. Désiré Tsarahazana (Madagaskar), Arcybiskup Toamasiny – kardynał prezbiter San Gregorio Barbarigo alle Tre Fontane; 10. Kard. Giuseppe Petrocchi (Włochy), Arcybiskup L’Aquila – kardynał prezbiter San Giovanni Battista dei Fiorentini; 11. Kard. Thomas Aquino Manyo Maeda (Japonia), Arcybiskup Osaki – kardynał prezbiter Santa Pudenziana; 12. Kard. Sergio Obeso Rivera (Meksyk), emerytowany Arcybiskup Xalapa – kardynał prezbiter San Leone I; od chwili nominacji bez uprawnień elektorskich; 13. Kard. Toribio Ticona Porco (Boliwia), emerytowany Biskup prałat Corocoro – kardynał prezbiter Santi Gioacchino ed Anna al Tuscolano; 14. Kard. Aquilino Bocos Merino CMF (Hiszpania), emerytowany superior generalny klaretynów – kardynał diakon Santa Lucia del Gonfalone; od chwili nominacji bez uprawnień elektorskich.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.